

[Domov](#) > ... > [Zakonodaja In Sodna Praksa](#) > [Nacionalno Pravo](#) > Croatia

Nacionalno pravo

Vsebino zagotavlja

Hrvaška

Hrvaška

Ustava Republike Hrvaške

[Ustava Republike Hrvaške](#)

Najpomembnejši zakonski akti s področja kazenskega prava

Kazenski zakonik (Kazneni zakon, Narodne novine (NN; Uradni list Republike Hrvaške) št. [125/11](#), [144/12](#), [56/15](#), [61/15](#), [101/17](#), [118/18](#) in [126/19](#))

Z novim kazenskim zakonikom, ki je začel veljati prvega dne leta 2013, je bilo uvedenih nekaj novosti, na primer višje kazni in daljši zastaralni roki, pa tudi nekaj novih kaznivih dejanj, na primer neizplačevanje plač, nevarna vožnja v cestnem prometu in nezakonite igre na srečo. S spremembami kazenskega zakonika glede kazenske odgovornosti, uvedenimi decembra 2012, je posest drog za osebno uporabo postala prekršek.

Kazenski zakonik je razdeljen na splošni del in posebni del:

(A) Splošni del vsebuje določbe, ki se nanašajo na vsa kazniva dejanja. S temi določbami se urejajo splošne domneve kaznivosti, kazni in kazenske sankcije.

(B) Posebni del kazenskega zakonika vsebuje opise posameznih kaznivih dejanj in zanje zagrožene kazni, pa tudi kazniva dejanja in zanje zagrožene kazni iz drugih zakonov. Kazniva dejanja, določena v hrvaškem kazenskem zakoniku, so:

- kazniva dejanja zoper človečnost in človekovo dostojanstvo,
- kazniva dejanja zoper življenje in telo,
- kazniva dejanja zoper človekove pravice in temeljne svoboščine,
- kazniva dejanja zoper zaposlovanje in socialno zavarovanje,
- kazniva dejanja zoper osebno svobodo,
- kazniva dejanja zoper zasebnost,
- kazniva dejanja zoper čast in ugled,
- kazniva dejanja zoper spolno svobodo,
- kazniva dejanja spolne zlorabe in spolnega izkoriščanja otrok,
- kazniva dejanja zoper zakonsko zvezo, družino in otroke,
- kazniva dejanja zoper zdravje ljudi,
- kazniva dejanja zoper okolje,
- kazniva dejanja zoper splošno varnost,
- kazniva dejanja zoper prometno varnost,
- kazniva dejanja zoper premoženje,
- kazniva dejanja zoper gospodarstvo,
- kazniva dejanja zoper računalniške sisteme, programsko opremo in podatke,
- kazniva dejanja ponarejanja,
- kazniva dejanja zoper intelektualno lastnino,

- kazniva dejanja zoper uradno dolžnost,
- kazniva dejanja zoper sodstvo,
- kazniva dejanja zoper javni red,
- kazniva dejanja zoper volilno pravico,
- kazniva dejanja zoper Republiko Hrvaško,
- kazniva dejanja zoper tujo državo ali mednarodno organizacijo in
- kazniva dejanja zoper hrvaške oborožene sile.

Zakon o kazenskem postopku (Zakon o kaznem postopku, NN št. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odredba in odločba hrvaškega ustavnega sodišča, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 in 126/19)

Ta zakon določa pravila, s katerimi se zagotavlja, da nedolžne osebe niso obsojene in da se kazni ali drugi ukrepi storilcem kaznivih dejanj izrečejo na podlagi zakona in v okviru zakonito vodenega postopka pred pristojnim sodiščem.

Kazenski pregon in postopek se lahko vodita in zaključita le v skladu s pravili in na podlagi določb navedenega zakona.

Z zakonom o kazenskem postopku se v hrvaški pravni sistem prenašajo naslednji predpisi EU:

1. Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010);
2. Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev (UL L 101, 15.4.2011);
3. Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji (UL L 335, 17.12.2011);
4. Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012);
5. Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008);
6. Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012);
7. Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013);
8. Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014);
9. Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014).
10. Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 11).
11. Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 4).

Kazenski postopek se vodi na zahtevo pooblaščenega tožilca.

Pooblaščen tožilec za pregon kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, je državni tožilec (državni odvetnik), pooblaščen tožilec za pregon kaznivih dejanj, pri katerih se kazenski postopek začne na podlagi zasebne tožbe, pa je zasebni tožilec. V primeru nekaterih kaznivih dejanj, za katera tako določa zakon, državni tožilec začne kazenski postopek le na predlog žrtve. Državni tožilec mora začeti kazenski postopek, če obstaja utemeljen razlog za sum, da je neka oseba storila kaznivo dejanje, za katero se kazenski postopek začne po uradni dolžnosti, in če ni pravnih ovir za pregon zadevne osebe, razen če zakon določa drugače.

Če državni tožilec meni, da ni razloga za začetek ali vodenje kazenskega pregona, lahko njegovo vlogo v skladu z določbami navedenega zakona prevzame žrtev kot tožnik oškodovanec.

Zakon o pravnih posledicah obsodbe, kazenski evidenci in rehabilitaciji (Zakon o pravnih posledicama osude, kazneni evidenci i rehabilitaciji, NN št. 143/12 in 105/15)

S tem zakonom se urejajo pravne posledice obsodbe, organizacija, vodenje in razpoložljivost kazenske evidence ter zagotavljanje in izbris podatkov iz nje, pa tudi mednarodna izmenjava podatkov iz kazenske evidence in rehabilitacija.

Zakon vsebuje določbe, ki so v skladu z naslednjima aktoma Evropske unije:

- Okvirnim sklepom Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami;
- Sklepom Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ.

Kazenske evidence na Hrvaškem organizira in vodi ministrstvo, odgovorno za pravosodje, ki je hkrati tudi osrednji organ za izmenjavo takih podatkov z drugimi državami (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Kazenske evidence se vodijo za fizične in pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: osebe), ki so bile na Hrvaškem s pravnomočno sodbo obsojene za kaznivo dejanje. Kazenske evidence se vodijo tudi za hrvaške državljane in pravne osebe, ki imajo prebivališče ali sedež na Hrvaškem in so bili v tujini s pravnomočno sodbo obsojeni za kaznivo dejanje, če so taki podatki predloženi ministrstvu.

Kazenske evidence vsebujejo seznam oseb, ki so bile s pravnomočno sodbo obsojene za kazniva dejanja spolne zlorabe in spolnega izkoriščanja otrok ter druga kazniva dejanja iz člena 13(4) tega zakona.

A) Najpomembnejši zakoni s področja civilnega, trgovinskega in upravnega prava na Hrvaškem so:

Zakon o obligacijskih razmerjih (Zakon o obveznim odnosima, NN št. 35/05, 41/08 in 125/11)

S tem zakonom se urejajo temelji obligacijskih razmerij (splošni del) ter pogodbenih in nepogodbenih obligacijskih razmerij (posebni del).

Pogodbene stranke lahko prosto urejajo obligacijska razmerja, vendar ne v nasprotju s hrvaško ustavo, obveznimi predpisi in javno moralo.

Zakon o lastnini in drugih stvarnih pravicah (Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, NN št. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 in 152/14)

Ta zakon določa splošno ureditev, na podlagi katere posamezna stvar pripada posamezni osebi; določbe tega zakona se uporabljajo tudi glede stvari, za katere velja posebna pravna ureditev, razen če so v nasprotju s tako ureditvijo.

Določbe zakona, ki se nanašajo na lastniško pravico in lastnike, se smiselno uporabljajo tudi za vse druge stvarne pravice, razen če zakon izrecno določa drugače ali če kaj drugega izhaja iz njihove pravne narave.

Zakon o dedovanju (Zakon o nasljeđivanju, NN št. 48/03, 163/03, 35/05 – zakon o obligacijskih razmerjih in 127/13)

S tem zakonom se urejajo pravica do dedovanja in pravila, na podlagi katerih sodišča, drugi organi in pooblašćene osebe ravnajo v primeru dedovanja.

Zakon o zemljiških knjigah (Zakon o zemljišnim knjigama, NN št. [63/19](#))

S tem zakonom se urejajo vprašanja, ki se nanašajo na pravni status nepremičnin na ozemlju Hrvaške in ki so pomembna za pravni promet, urejata pa se tudi način vodenja zemljiških knjig in njihova oblika (gruntovnica), če za posamezna zemljišća ne veljajo posebne določbe.

Zakon o civilnem postopku (Zakon o parničnem postopku, NN št. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – prečiščeno besedilo, 25/13 in 89/14)

S tem zakonom se urejajo postopkovna pravila, na podlagi katerih sodišča obravnavajo spore, ki se nanašajo na temeljne pravice in obveznosti oseb in državljanov, osebna in družinska razmerja državljanov ter delovne, gospodarske, premoženjske in druge civilne spore, ter odločajo o navedenih sporih, razen če zakon določa, da sodišča o nekaterih od teh sporov odločajo na podlagi pravil drugega postopka.

Zakon o izvršbi (Ovršni zakon, NN št. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 in 73/17)

S tem zakonom se urejajo postopki, v katerih sodišča in notarji izvršujejo zahteve na podlagi predlogov za izvršbo in verodostojnih listin (izvršilni postopek), ter postopki, v katerih sodišča in notarji izvršujejo zavarovanje zahtevkov (postopki zavarovanja), razen če drug zakon določa drugače. S tem zakonom se urejajo tudi materialnopravna razmerja, vzpostavljena na podlagi izvršilnih postopkov in postopkov zavarovanja.

B) Najpomembnejši zakonodajni akti na področju pravosodnega sodelovanja:

Zakon o mednarodnem zasebnem pravu (Zakon o mednarodnem privatnom pravu, NN št. 101/17)

Zakon ureja:

1. pravo, ki se uporablja za razmerja zasebnega prava z mednarodno razsežnostjo
2. pristojnost sodišč in drugih organov Republike Hrvaške v pravnih zadevah v zvezi z zadevami iz točke 1 tega člena in postopkovna pravila
3. priznavanje in izvrševanje tujih sodnih odločb v pravnih zadevah v zvezi z zadevami iz točke 1 tega člena.

Podrobneje pojasnjeno na povezavi:

<https://pravosudje.gov.hr/pristup-informacijama-6341/zakoni-i-ostali-propisi/zakoni-i-propisi-6354/6354>

[Več informacij](#)

Zadnja posodobitev: 01/10/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.